

no-pensjonatowych, realizowanych na podstawie przepisów uchwały nr 348 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 4 października 1960 r. w sprawie pomocy Państwa dla budownictwa mieszkalno-pensjonatowego. Wysokość i warunki udzielania tych kredytów określa zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 13 maja 1961 r. w sprawie maksymalnej wysokości i warunków udzielania kredytu bankowego na budowę jednego domu w ramach budownictwa mieszkalno-pensjonatowego (Monitor Polski Nr 47, poz. 212).

§ 8. Spółdzielnie budowlano-mieszkaniowe, budujące mieszkania w domach wielomieszkaniowych na podstawie projektów wstępnych zatwierdzonych przed dniem 1 stycznia 1962 r., mają prawo do uzyskania kredytu bankowego w wysokości i na warunkach określonych w § 1 pkt 2 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12 listopada 1959 r. w sprawie maksymalnej wysokości i warunków

udzielania kredytu bankowego na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności (Monitor Polski Nr 96, poz. 512).

§ 9. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1961 r. w sprawie maksymalnej wysokości i warunków udzielania kredytu bankowego na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności (Monitor Polski z 1961 r. Nr 75, poz. 319 oraz z 1963 r. Nr 14, poz. 79);
- 2) zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 11 września 1963 r. w sprawie maksymalnej wysokości i warunków udzielania kredytu bankowego na budowę domów jednorodzinnych (Monitor Polski Nr 72, poz. 358).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *S. Sroka*

66

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 lutego 1964 r.

w sprawie określenia szczegółowych zasad uznawania szkód powodziowych w obowiązkowym ubezpieczeniu ziemiopłodów od gradobicia i powodzi.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357) oraz § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1963 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia ziemiopłodów od gradobicia i powodzi (Dz. U. Nr 31, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za szkody powodziowe, za które odpowiada Państwowy Zakład Ubezpieczeń, uważa się szkody spowodowane przez:

- 1) wylew wód bieżących lub stojących z ich naturalnych lub sztucznych łóżysk, tj. z rzek i ich dopływów, strumieni, kanałów oraz jezior i stawów, bez względu na ich wielkość, jak również bez względu na to, czy są one zamknięte, czy też mają dopływy lub odpływy, jeżeli ten wylew nastąpił wskutek długotrwałych opadów lub ulewy nawalnej, tajania śniegu, spływu wód z terenów wyżej położonych bądź też — przerwania wałów ochronnych lub tam albo przelania się wód ponad wałami;
- 2) zalanie terenów znajdujących się pomiędzy korytem rzeki a wałami ochronnymi oraz zalanie terenów położonych poza wałami przez wody przez nie lub pod nimi przesiąkające wskutek wyższego poziomu wody w rzece;
- 3) wylew wód z dopływów rzek i kanałów, których ujścia zabezpieczone są śluzami (zastawami), na skutek zam-

knięcia tych śluz w celu zapobieżenia przelaniu się wody poza wały;

- 4) wylew na skutek spiętrzenia się wód w dopływach rzecznych i urządzeniach odwadniających oraz w kanałach i rowach melioracyjnych, wskutek nadmiernego podniesienia się poziomu wody w odbiornikach wodnych, do których one mają ujście;
- 5) spływ wód po zboczach lub stokach na terenach górskich i falistych powodujący wskutek obfitych opadów atmosferycznych usuwanie się gleby oraz zniszczenie lub uszkodzenie roślin przez ich zmycie, wyłożenie, замуlenie itp.;
- 6) zalanie terenów na skutek ulewnych lub długotrwałych opadów deszczu albo tajania śniegu przy prawidłowo działających urządzeniach odwadniających;
- 7) zalanie upraw przez wody morskie;
- 8) ponadto zalanie terenów żuław, spowodowane nadmiernym podniesieniem się wody w rzekach i kanałach, która, na skutek sztormów morskich, nie może być normalnie odprowadzona mimo prawidłowego funkcjonowania kanałów, rowów odwadniających itp.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

67

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 19 lutego 1964 r.

w sprawie określenia normatywów czasowych oddawania do montażu i eksploatacji maszyn branżowych przemysłu rolno-spożywczego i sprzężarek chłodniczych.

Na podstawie § 10 ust. 3 uchwały nr 189 Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1962 r. w sprawie wzmoczenia kontroli nad zamawianiem i montażem maszyn (Monitor Polski Nr 51, poz. 249) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Stosownie do § 4 ust. 1 wytycznych dotyczących ustalania normatywów czasowych oddawania maszyn do montażu i eksploatacji oraz normatywów czasowych oddawania do eksploatacji maszyn nie wymagających montażu, wprowadzonych zarządzeniem Przewodniczącego Komisji

Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 9 listopada 1962 r. (Monitor Polski Nr 85, poz. 399), ustala się następujące normatywy czasowe oddawania do montażu i eksploatacji maszyn branżowych przemysłu rolno-spożywczego oraz sprzężarek chłodniczych:

- 1) dla maszyn wymagających montażu — 3 miesiące;
- 2) dla maszyn nie wymagających montażu — 1 miesiąc.

2. Normatywy czasowe, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do maszyn krajowych i importowanych o cenie jednostkowej przekraczającej 400.000 zł.

§ 2. Normatyw czasowy oddawania do montażu i eksploatacji kompletnego obiektu ustala Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu na wniosek zjednoczenia (centrali), zaopiniowany przez Zespół Rzeczoznawców Opiniowania Projektów Inwestycyjnych przy Departamencie Inwestycji Ministerstwa Przemysłu Spożywczego i Skupu.

§ 3. Traci moc zarządzenie nr 43 Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 11 marca 1963 r. w sprawie normaltywów czasowych magazynowania maszyn przemysłu rolno-spożywczego i sprężarek chłodniczych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *F. Pisula*

68

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 22 lutego 1964 r.

w sprawie wykonywania za pomocą statków powietrznych usług lotniczych innych niż przewóz lotniczy.

Na podstawie art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do wykonywanych za pomocą statków powietrznych usług lotniczych innych niż przewóz lotniczy, zwanych dalej „usługami”, wymagających uzyskania zezwolenia na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu, zalicza się w szczególności:

- 1) dokonywanie zabiegów ochrony roślin przy użyciu środków chemicznych, rozsiewanie nawozów sztucznych, rozsiewanie ziarna itp.,
- 2) dokonywanie zrztu ulotek,
- 3) holowanie reklam, tzw. pisanie na niebie za pomocą smugi dymu i podobną działalność reklamową,
- 4) stosowanie śmigłowców jako dźwigów powietrznych w budownictwie i w transporcie,
- 5) zwiad lotniczy (wykrywanie zatorów lodowych, ławic rybnych itp.) i służbę patrolową (kontrola instalacji naziemnych itp.),
- 6) lotniczą akcję przeciwpożarową (patrolowanie, gaszenie pożarów itp.),
- 7) sprawozdawczą i dyspozytorską obsługę imprez sportowych i innych,
- 8) lotniczą akcję sanitarną oraz poszukiwawczo-ratowniczą,
- 9) wykonywanie zdjęć lotniczych dla celów fotogrametrycznych i innych.

§ 2. Zezwolenie na wykonywanie usług może otrzymać organizacja państwowa albo społeczna lub osoba prawna, posiadająca odpowiednie środki zapewniające bezpieczne, prawidłowe i zgodne z techniką lotniczą oraz bezpieczeństwem ruchu lotniczego wykonywanie tych usług, a w szczególności:

- 1) odpowiednio wyszkolony personel lotniczy,
- 2) przystosowany do wykonywania danych usług sprzęt lotniczy oraz urządzenia naziemne.

§ 3. 1. Zezwolenie może być udzielone:

- 1) na stałe wykonywanie usług,
- 2) na czas oznaczony,
- 3) na jednorazowe odpłatne wykonanie określonej usługi.

2. Zezwolenie na stałe wykonywanie usług może być udzielone przedsiębiorstwu (zakładowi) państwowemu lub organizacji społecznej, dla których wykonywanie usług jest wyłącznym lub jednym z podstawowych zadań.

3. Utworzenie przez Ministra Komunikacji przedsiębiorstwa (zakładu) państwowego określonego w ust. 2 jest równoznaczne z udzieleniem mu zezwolenia na stałe wykonywanie usług.

4. Zezwolenie może zawierać szczególne warunki i ograniczenia wykonywania usług.

§ 4. Odmowa wydania zezwolenia może nastąpić, jeżeli:

- 1) nie są spełnione warunki określone w § 2,

2) usługi, o których wykonanie ubiega się wnioskodawca, mogą być wykonane w takim samym zakresie przez przedsiębiorstwo (zakład) państwowe posiadające już zezwolenie na stałe wykonywanie usług.

§ 5. Zezwolenie może być cofnięte, uprawnienia wynikające z niego mogą być zawieszane lub mogą być do niego wprowadzone dodatkowe warunki i ograniczenia, jeżeli:

- 1) w czasie wykonywania usług nie są spełniane warunki określone w § 2 lub
- 2) usługi są wykonywane niezgodnie z warunkami lub ograniczeniami zezwolenia, lub
- 3) stwierdzono, że przy wykonywaniu usług zostały naruszone przepisy prawa lotniczego lub przepisy wydane na jego podstawie.

§ 6. 1. Z wyjątkiem przewidzianym w ust. 2 zezwolenia na wykonywanie usług wydaje Minister Komunikacji.

2. Nie wymaga zezwolenia Ministra Komunikacji jednorazowe wykonanie usług nieodpłatnie lub jednorazowe wykonanie akcji poszukiwawczo-ratowniczej.

3. Wykonanie usługi określonej w ust. 2 może nastąpić po potwierdzeniu przyjęcia planu lotu lub zgłoszenia lotu przez organ ruchu lotniczego właściwy ze względu na siedzibę wnioskodawcy. W planie (zgłoszeniu) lotu należy w tym przypadku oprócz danych wymaganych przez odrębne przepisy podać rodzaj usługi oraz zleceniodawcę, na którego rzecz usługa ma być wykonana.

§ 7. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien zawierać:

- 1) nazwę i adres wnioskodawcy,
- 2) określenie rodzaju i charakteru podstawowej działalności wnioskodawcy,
- 3) określenie rodzaju zamierzonych usług, a w razie ubiegania się o zezwolenie na jednorazowe wykonanie usługi — rodzaju usługi, miejsca i czasu jej wykonania,
- 4) określenie sprzętu, który ma być używany przy wykonywaniu danego rodzaju usług,
- 5) w przypadku usługi jednorazowej — określenie zleceniodawcy, na którego rzecz ma być wykonana usługa.

2. Ministerstwo Komunikacji może żądać dodatkowych danych dotyczących wnioskodawcy oraz dowodów stwierdzających spełnienie warunków określonych w § 2.

§ 8. Organizacje państwowe lub społeczne oraz osoby prawne, zajmujące się w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia wykonywaniem usług, powinny w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia wystąpić z wnioskiem o udzielenie zezwolenia; w razie niewystąpienia z wnioskiem obowiązane są zaniechać wykonywania usług z upływem tego terminu.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*